

TEMPS D'ESPLAI

Sopa de Lletres:

D P P O I P E R A C
 S O L L O Z O L L A
 C O M S A C O N S B
 F I R E T D A N E A
 S A N R N O I A N R
 S G I T I E R V O R
 T A N S A L C O R O
 A N T E C O B H I C
 R O M M E S C S G A
 P A N O D A N O B S

Els cognoms dels nou regidors de l'Ajuntament

Solucions al N.º Anterior:

A Ritme de Cargol

Un cargol comença l'ascens per la paret d'un pou de 3 metres de profunditat. El seu objectiu és sortir a la superfície. Durant el dia, el cargol puja dos metres; però per la nit, mentre reposa, en rellisca un. Quants dies tardarà en sortir del pou?

El Repartiment de la Truita

Les aparences indiquen que s'ha de donar 5 pessetes al que va posar 5 ous i 3 pessetes al que va posar 3 ous. No obstant, per poc que es pensi, es veurà que la realitat és una altra, ja que el que solament va posar 3 ous també està obligat a compensar al que va posar 5.

Es sap que la truita va ser dividida en tres parts iguals i el preu de cada una d'elles és precisat pel valor que en Joan paga per la seva part. És a dir, 8 pessetes. En total, doncs, el valor de la truita és de 24 pessetes. Si els ous fets servir han estat 8, automàticament s'està valorant, cada ou a 3 pessetes. Llavors, si en Pere va aportar 5 ous, resulta que va invertir 15 pessetes i solament es va menjar la seva part, que costava 8 pessetes. Per tant ha de ser reemborsat amb 7 pessetes.

En Felip va aportar 3 ous, al que és el mateix, 9 pessetes. Si es va menjar solament 8 pessetes, li correspondrà cobrar 1 pesseta.

Poesia

Les meves Roses

En el meu cor hi han tret florida roses de tres jolius colors, roses de llum de celístia que un bes de mare hi plantà un jorn.

Roses de sang que cada dia l'espòs desclou amb sos petons, cada matí quan endevina en els meus ulls nova il·lusió.

Roses d'un rosa suavíssim tothora brollen en mon cor, són d'un flam tebi, flam finíssim, com dolç i sant és mon cor.

(1930)

Dues Roses

Quan les miro de costat, talment semblen dues germanes: l'una té les fulles roges, rossos els cabells té l'altra.

Totes dues són esveltes, totes dues cimbrejantes, les dues es bressen al teu pit..., tu les mires sospiranta.

La rosa és la flor que mor, tu la flor que en vida esclata

(1923)

Mercè Bayona i Codina (1903-1978)

EL CASC, FICA-T'HO AL CAP!!

